

En eindelijk 3°. waar de wet van geene andere Kerkvisitatie weet, dan om den toestand eener gemeente te onderzoeken, werd hier de Kerkvisitatie als *geheim middel van instructie* misbruikt.

Geen kwestie dus of de stap, waartoe medewerking gevraagd werd, was in elk opzicht onwettig.

Wat stond ons dan te doen?

Drie wegen slechts kon Utrecht's Kerkeraad inslaan. *Of* die onwettigheid eenvoudig over zich laten komen, als versterking van zijn eigen geloof aan het onheiligh karakter van de macht, waarmee men te strijden had, en in elk vonnis, welk dan ook, daaruit voort mocht vloeien, eenvoudig berusten. *Of* ook nu om des gewetens wil de Kerkvisitatie weigeren, en de schending der wetsartikelen later als middel tot cassatie aanwenden. *Of*, zonder iets te derogeeren aan zijn eenmaal gekozen standpunt, beginnen met de onwettigheid in het licht te stellen van de rechtsmiddelen, waartoe een verlegen Kerkbestuur zijn toevlucht nam.

De tweede wijze van handelen was te geveinsd en ver-raderlijk, om haar in ernst in overweging te nemen. En waar dus alleen de keus tusschen de eerste en laatste overbleef ontveins ik niet, dat wat mij zelve betreft, de eerste gedragslijn mij het meest zou hebben toegelachen. Dan toch was men geen oogenblik afgeweken van het zuiver geestelijk terrein en de zaak het spoedigst tot beslissing gekomen. Intusschen men koos de laatste tactiek, en hoewel niet *con amore*, toch heb ik mij daarmede vereenigd, toen dit de keuze der meerderheid bleek.